

[Lundberg.]

kyndige paa dette Omraade mener at maatte opstille som et Minimum.

Det er jo saadan, at der ogsaa er andre Interesser. Husmændenes Organisation stiller sig paa et andet Standpunkt end Landbrugsraadet, idet de peger paa, at Kreditudvidelsen ikke har fundet Sted i den Udstrækning, de havde ønsket, og som var nødvendig for Opretholdelse af Erhvervslevet, og at de frygter for, at fri Valutanotering vil gøre det endnu vanskeligere at opnaa en lempeligere Kreditgivning. Hvis jeg skal dømme ud fra Samtaler med Erhvervslivets og Bankernes Mænd paa de Egne, hvor jeg hører hjemme, lige fra Smaa- haandværkere op til de større Industri- mænd, saa er der overalt en rørende Enighed om, at det er bydende nødvendigt at komme til en Kreditudvidelse, og at vi i det lange Løb gør Ondet værre ved at stramme Betingelserne for de produktive Kræfter, ikke faa Pengene sat i Omløb og Arbejdet sat i Gang. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt det ser underligt ud, at Seddelmængden er gaaet ned med en Snes Millioner samtidig med, at Kronen er gaaet ned, det er jeg ikke sagkyndig nok til; men at Kreditindskrænkningen stadig er ikke blot følelig, men i Forbindelse med Nedgangen i Kronen, som har forrykket Forholdene paa Pengemarkedet som paa Obligationsmarkedet og derved standset Byggeriet, der som bekendt giver Arbejde til vide Kredse paa indirekte Maade, er en af de væsentlige Aarsager til, at det i Dag i Byerne og i det hele udenfor Landbruget staa saa svagt til med Beskæftigelsesgraden, det betragter jeg som værende udenfor al Tvivl. Industri- raadet siger da ogsaa, at det ønsker at bevare den nuværende Ordning. Men jeg vil, som sagt, gerne understrege Husmændenes Krav om Kreditudvidelse saa langt, som det overhovedet paa nogen Maade er gørligt, saa sandt som vi dog skal leve af at arbejde for hinanden. Det nytter ikke, at Bankerne ligger med Penge, naar Arbejdet er standset og i Tusindvis af Arbejdere gaar ledige. . . . Det ærede Medlem Hr. Mad- sen-Mygdal ryster paa Hovedet, men det er rigtigt, at meget Arbejde ude omkring er standset alene af denne Grund; det vil han let kunne erkyn- dige sig om.

Men udover disse Advarsler til Land-

bruget vil jeg sige, at da Landbruget jo selv er et importerende Erhverv, en Forædlingsindustri, er det givet, at denne Sag har to Sider: Jeg maa derfor paa mit Partis Vegne meget indstændigt tilraade, at der skaffes Enighed i det væsentlige, i Principperne om en Forlængelse af den gældende Ordning foreløbig, saaledes som det er foreslaaet, og at man da til sin Tid, naar der maaske er helt andre Forhold i England, helt andre Forhold for den engelske Valuta, kan tage endelig Stilling til Danmarks fremtidige Valutapolitik.

Jeg vil gerne pege paa, at Ministeriet i Bemærkningerne fremhæver, at

„da det ved Sterlingforholdet fremkaldte Kronefald fandt Sted i September, fremkaldte dette i Frankrig og Tyskland Valutatillæg til Tolden, i Holland og Belgien Toldforhøjelse, i Tyskland yderligere Forøgelse af Smørtolden, i Frankrig, Holland og Belgien Kontingenteringsbestemmelser til stor Skade for den danske Afsætning“.

Skønt det var uberettiget, skete det, og man hævder, at hvis Kronen nu vil bevæge sig væsentligt under Sterling, kan der være Fare for Modforanstaltninger fra Englands Side. Det er jo, som vi alle ved, saadan, at England ikke længere er noget Frihandelsland, det har en Række Toldbestemmelser. Der findes ganske vist en Friliste, og Toldkomiteen har hidtil været bemyndiget til at gøre Tilføjelser til Frilisten, men den anses ikke for bemyndiget til at fjerne Poster fra samme. Finansministeren har imidlertid i April Maaned forelagt Forslag om en saadan Bemyndigelse for Toldkomiteen, og dette Forslag ventes vedtaget i Løbet af Juni Maaned, hvorefter denne Toldkomité uden videre Varsel og uden at henvende sig til Regeringsmagten kan lade Toldtariffer træde i Kraft — ogsaa for Bacon.

Det forekommer derfor mig, at det sammen med de Advarsler, der for nylig er blevet fremsat fra de engelske Regeringspartiers Repræsentanter, vejer saa tungt til, at jeg forstaar, at Regeringen ikke har villet foreslaa paa det nuværende Tidspunkt at op- hæve den nugældende Ordning. Hermed skal ikke være sagt, at der ikke paa Valutakontoret begaas Fejltagelser. Vi har vel alle sammen set Afgørelser, som vi fandt urime- lige, men derfra og til at forkaste Sy-